

Po wyparciu wojsk rosyjskich przez kilka miesięcy Zagnańsk okupowały wojska pruskie (niemieckie), a od 1915 r. Austriacy.

W okresie stacjonowania Legionistów w Kielcach, także wielu zagnańszczan zasililo ich szeregi. Od 1918 r. mieszkańcy włączyli się w walkę o niepodległość, wstępując w szeregi odradzającej się armii polskiej.

Na zdjęciu od lewej strony: Franciszek Krawiec, Władysław Starz, Walenty Łukomski – legioniści, brali udział w wojnie z bolszewikami.

11 listopada 1928 roku oddano hołd zagnańszczanom poległym w walkach 1914 -1921, wmurowując za zgodą władz kościelnych, tablicę na ścianie dzwonnicy. Proboszcz parafii ks. Edward Brodowski w piśmie do Kurii Biskupiej uzasadniał: „*Parafianie pragnąc uczcić pamięć poległych w 10. rocznicę niepodległości ufundowali dość okazałych rozmiarów tablicę, (która jest już gotowa) i proszą o miejsce na nią. Thumaczą, że innych budowli murowanych nie ma w parafii i trudno znaleźć odpowiedniejszy punkt*”.

Obecnie płyta pamiątkowa znajduje się na południowej ścianie dzwonnicy.

Wspomniane wydarzenie było niezwykle przeżyciem dla mieszkańców. Świadczy o tym odezwa przygotowana z tej okazji:

„*Działo się w Zagnańsku dnia 11 listopada 1928 r. w 10. rocznicę odzyskania niepodległości, kiedy na stolicy Piotrowej zasiadał Papież Pius XI. Prezydentem Rzeczypospolitej Polskiej był Ignacy Mościcki – siłom zaś zbrojnym narodu przewodził Marszałek Polski Józef Piłsudski.*

My, obywatele Zagnańska i okolicznych wsi, zebrani pod murami swojego kościoła, wspominając w doniosłą 10. rocznicę zmartwychwstania Polski ofiarną krew żołnierzy – ziomków naszych, poległych w wojnach 1914-1921 – za ich wielkie poświęcenie, za ich rany i bohaterską śmierć, oddajemy niespłacony dług prawdziwej wdzięczności i na wieczną rzecz pamiątkę umieszczamy w zachodniej wieży kościelnej kamienną płytę z czerwonej piaskowej skały wyciosaną, kładąc na niej napis:

„1918-1928 // w dniu dziesięciolecia odzyskania niepodległości //wiernym synom Ojczyzny: Władysławowi Kowalskiemu, Stanisławowi Kołodziejczykowi, Franciszkowi Miądzłowi, Antoniemu Czubkowi, Antoniemu Mechowi, Wincentemu Pardole, Jacentemu Gale, Janowi Słoce, Janowi Zimnickiemu //poległym w walkach 1914-1921 // Obywatele”.

Otrzymawszy dziedzictwo serdeczną krwią wiernych żołnierzy odkupione, obiecujemy zarazem pójść naprzód drogami wielkich idei, w szeregach karnej służby zbiorowej. Postanawiamy wykrzesać z serc naszych ogień entuzjazmu dla zgodnej współpracy ku dobru Rzeczypospolitej, iżby nie poszły na marne tęsknoty i walki naszych dziadów, ojców, synów i braci, którzy przelewali krew pod Racławicami, Maciejowicami i pod Samo-Sierrą i pod Lipskiem, pod Ostrołką i w Olszynie Grochowskiej, na traktach i zagonach walk powstańczych 1863 r., pod Łowczówkiem, Konarami, Rokitną, Radzyminem i Siedlcami.